

de opvoedvraag Rob Pietersen

Moet de vader blijven waarschuwen voor foute vrienden en een luie lover?

Een vader maakt zich zorgen om zijn puberkinderen. Zoon (18) en dochter (17) dreigen een rommeltje van hun leven te maken. Waar moet hij zich als ouder nog mee bemoeien?

Dat opvoeden, zo verzucht de vader, dat doet me aan vroeger denken. Aan de tijd dat ik politieagentje speelde. Een opgeheven vingertje, een laatste waarschuwing, beboeten. De celstraf vervangen door huisarrest.

Het levenspad van zijn pubers zit, zo ziet hij, vol hobbels en valkuilen. Hij wil zijn zoon (18) en dochter (17) zo graag behoeden voor struikel- en valpartijen. De foute vriendenclub, de dreigende stomme studiekeuze, de hondsbrutale luie lover die volgens hem niet deugt, de knipperlichtrelatie die steeds weer voor drama's zorgt, de drankzucht van zijn zoon, de spilzucht...

Hun rommelige kamers staan model voor de puinhoop die ze van hun leven dreigen te maken, vindt vader.

Het doet hem zo'n pijn, als hij ze onderuit ziet gaan. Waar moet je je als ouder mee bemoeien? Heeft blijven waarschuwen zin of moet je je puber de ruimte geven zelf ervaring op te doen? Met vallen en opstaan te leren?

De vraag stellen is hem eigenlijk al beantwoorden, de uitdrukking over vallen en opstaan is niet zo maar ontstaan, zo reageert Lucy Groen, auteur van het vorige maand verschenen 'Pubers...en de kunst van het loslaten'.

Maar het blijft voor alle ouders lastig, dat loslaten, vervolgt Groen. "Belangrijk is vooral dat je als ouders je vertrouwde regisseursrol opgeeft voor die van coach aan de zijlijn. Geef waar nodig advies, maar leg de verantwoordelijkheid steeds meer bij je puber."

Het kan volgens Groen ook geen kwaad af en toe terug te denken aan je eigen puberteit en hoe belangrijk je het toen vond om dingen zelf uit te vinden.

"Voor ouders is het niet altijd even makkelijk: dat gezuip, dat

gat in die hand, geflikflooi met foute vriendjes, uitstellen van werkstukken en piercings door welk lichaamsdeel dan ook. Je vraagt je af: 'Komt het ooit nog goed?' Jawel hoor, het zijn allemaal broodnodige fases die horen bij het losmaken en het aftasten van de grenzen."

Geef je kinderen het vertrouwen, hoe moeilijk dat soms ook is. Ouders zijn er ook om hun kinderen de frustratie te laten voelen van een verkeerde keuze, stelt Groen.

"Maar vergeet bij al dat loslaten vooral niet ze af en toe even lekker vast te houden, te tonen dat je van ze houdt en naar ze luistert. Pubers de volwassenheid in helpen... ook dat is een kwestie van vallen en opstaan."

Niet mee bemoeien, simpelweg omdat dat wél doen een ondoenlijke opgave is, zegt pedagoge Katrien Laane, gespecialiseerd in praktische opvoedingsondersteuning voor ouders en beroepsopvoeders. Maar leg wel altijd uit wat de voor- en nadelen zijn van te veel drank, drugs, spilzucht, niet studeren en foute vrienden, zegt Laane.

"Uw mening – zelfs als zij zich daartegen heftig verzetten – is voor kinderen tot in lengte van dagen de allerbelangrijkste. U wint het van internet. Neem een standpunt in, maar ga er niet op zitten."

Pubers willen alles zelf ontdekken, het hoort erbij, zegt de Utrechtse pedagoge. "Hoe? Precies! Door te doen wat ze nog nooit gedaan hebben. Uit die comfortzone dus."

Met gemopper als 'Denk nou eens na, jôh!' beledigen ouders hun pubers, zegt Laane. Die denken namelijk na, maar alleen heel anders dan volwassenen. Ze schreeuwen eigenlijk om steun, zonder het te vragen: 'Help me liever, verplaats je in mijn brein, dan kun je zien wat een chaos het hier nog is'. Laane: "Het is geen kwade wil, maar ze begrijpen soms niet waar ouders zich druk over maken."

Reageren? Zelf een vraag insturen? Mail naar opvoedvraag@trouw.nl

'Ruil de vertrouwde regisseursrol in, word coach aan de zijlijn'

'Bewegen en bewogen worden, dat is waar onderwijs voor mij over gaat.'

Berend Jan Kroesen, docent bewegingsonderwijs aan De Twijn in Zwolle.

FOTO ALETTE LANTING

'Die onverwachte, grappige wendingen in een schooldag. Dat is wat het leraarschap voor mij uniek maakt.'

Simon Verwer, docent grote denkers en filosofie aan het Hyperion Lyceum, Amsterdam-Noord.

FOTO JORD VISSER

'Door meer van mijzelf te laten zien, verklein ik de afstand docent-leerling. Hierdoor krijgen mijn leerlingen een positief gevoel en raken meer gemotiveerd om te leren.'

Reni Freund, lerares biologie aan de OSG Sevenwolden in Heerenveen.

FOTO MARIANNE ESPELDOORN